

Besøg hos NYPD 88th precinct

Forfatteren på besøg på politistationen

AF Jesper Greve, Skive lokalpoliti, IPA Viborg

På min tur til NY i efteråret 2018 blev jeg mange oplevelser rigere, især med NYPD, der ligesom øvrige politiafdelinger i USA er utroligt imødekommende og gæstfrie.

Turen til NY tog sin baggrund i, at det lykkedes mig at få et startnummer til NY maraton og i den forbindelse fortalte en kammerat mig om den store opbakning, han havde set politifolk fra NYPD få fra de omkring 1 million tilskuere til løbet. Derfor tog jeg kontakt til NYPD's løbeklub, hvor det lykkedes at blive en del af Deres hold til løbet, ligesom jeg fik kontakt til en amerikansk kollega, som hjalp med at

sætte et ride along op. Det sidste er ikke helt let, sikkerheden er blevet skærpet og man skal være ude i god tid (minimum et halvt år) med ansøgninger, udtalelse fra sin leder, fremsendelse af pas, politi ID osv.

Turen til NY var både familie og turistbesøg, men det er uden tvivl mødet med de amerikanske kollegaer, der kommer til at stå stærkest i hukommelsen, når jeg tænker tilbage på turen om nogle år.

Første møde med NYPD var til maratonløbet, hvor jeg mødte op i

Pause under "Ride along"

nærheden af startområdet sammen med ca. 2-300 andre politikollegaer. Stemningen var god og forventningsfuld og vi blev efter kort tid sat ind i busser, som under politieskorte med blå blink kørte os gennem det meste af NY, for at komme til startområdet. Her blev vi henvist til et stort telt med alt i ønskelig forplejning. Der var enormt sikkerhedsopbud for at komme til startområdet og det vrimlede med politi alle steder. 5.000 politifolk var på arbejde på dagen for at sikre, at alt forløb som det skulle og det var nødvendigt at skulle igennem kontrolposter med metaldetektorer og evt. kropsvisitation flere gange

Efter løbet, sammen med en US. kollega

Forfatterens selfie fra maratonløbet

for at nå sin startboks. Hvert gadekryds var afspærret med minimum én patrulje og patruljebil og der er en del gadekryds langs den 42 km lange maratonrute.

For mit vedkommende, valgte jeg at løbet udelukkende skulle være en oplevelse, hvilket vil sige, at jeg ikke gik efter en bestemt tid for løbet, men tog det i roligt tempo og bare sugede indtryk til mig. Og indtryk var der masser af. NY er en imponerende by og at opleve den med enorm opbakning fra tilskuere sammen med 53.000 andre løbere var

var forsynet med træplader for vinduer og døre. Faktisk var det slået stort op, at man netop havde haft en weekend i byen helt uden drab, hvilket var uden fortilfælde i nyere tid.

helt fantastisk. Min kammerat fik i øvrigt ret; at løbe i NY med en løbetrøje med teksten: "NYPD", er som at have folk til at bære sig frem. Langs hele ruten hørte jeg tilråb fra folk som var begejstrede for deres politi og når man samtidig havde overskud til at lave high-fives og flyvemaskine under løbet, så gjorde det ikke opbakningen mindre. Opbakningen til Deres politi er stor, især for den popularitet de stadig har for Deres rolle under 9/11 i 2001. Undervejs snakkede jeg med andre NYPD løbere og specielt en enkelt kollega hjalp jeg på den sidste del af ruten, idet han var fuldstændig brugt. Vi mødtes i mål bagefter løbet og fik en øl sammen og udvekslede FB info. Som løber for NYPD var servicen bare helt ekstraordinær, da vi kom i mål, stod kollegaer til at spotte os og tage os med til et VIP telt hvor vi fik forplejning og de sikrede sig, at alle kollegaer var ved godt mod trods træthed i benene. Herefter blev vi fulgt til minibusser, som kørte os til et ufornyet afterparty, hvor man kunne udveksle historier om turen med andre kollegaer og få en sandwich og en øl. Alt i alt den største løbeoplevelse til dato.

Den følgende dag bød på et ride along ved 88th precinct i Brooklyn. Turen foregik en søvrig regnfuld formiddag/eftermiddag, men trods det var det virkelig sjovt at køre med i patruljebilen og snakke om Deres og vores opgaver, udrustning, uddannelse osv. Angående uddannelsen, så tager den et halvt år, hvoraf det meste er som før på en station, så i det perspektiv er vi godt uddannet i Danmark, selvom vores uddannelse er kortet ned.

Historisk har NY været en hård by at være betjent i og alene på den lille station jeg besøgte med 100 mand, var der mindetavler for to kollegaer, som var blevet skudt og dræbt i tjenesten i 80'erne og 90'erne. Dertil kom det antal betjente, som var blevet såret under diverse opgaver, eller når kriminelle kørte forbi stationen og affyrede deres automatvåben, så ingen tvivl om, at de især tidligere havde et farligt job. I den relation er der vel ikke noget at sige til, at de synes at Deres pensionsalder, som lige var blevet sat op til 22 år i tjenesten, var alt for høj. Da jeg fortalte om vores pensionsalder havde de dog nær fået kaffen galt i halsen... Heldigvis er der blevet ryddet gevaldigt op i NY og Brooklyn er ikke den krigszone længere, som kollegaerne kunne berette om var tilfældet for 20 år siden, hvor alle huse

Vores ride along startede med en tur på en lille lokal café for at hente kaffe og egg roles og herfra blev jeg vist rundt i kvarteret, som var ca. 3x3 km i størrelse. Til at dække dette areal var man fast 4 vogne på gaden samt en leder med chauffør, ligesom vores udeledere. Lederen spillede en stor rolle og han kom til stedet, så snart der var tale om de mindste situationer. Deres udrustning var ikke prangende og de var ikke bevæbnet til tænderne, som jeg egentlig forestillede mig. De var forsynet med en 9 mm pistol og en taser, men de var noget misundelige på, at vi kørte rundt med MP5 i bilerne. Dagens opgaver bød for vores vedkommende kun på et lille færdselsuheld og et husspektakellignende forhold, men det til trods var det sjovt at høre om Deres måder at løse opgaver på; fx tager de ikke blodprøver af spritbilister, hvis ikke bilisten indvilliger i det, da det jo er et overgreb med folks frihed. Da jeg fortalte, at vi lå det antal mænd på bilisten der skulle til, for at han lå stille og lægen kunne tage sin prøve, var de ved at tabe kæben. Til gengæld mistede man sit kørekort i et år, hvis man ikke deltog i en prøve. Generelt var det mit indtryk, at man faktisk har enorm tålmodighed og giver genstridige borgere meget længere snor, end vi er vant til på gaden i Danmark, inden man skrider til anholdelse. Til gengæld har man hurtigt pistolen oppe af lommen ved opgaver, grundet det antal skydevåben, som jo er i omløb i USA. Selvom der er ryddet op i byen og den tidligere borgmester er lykkedes med at få sendt adskillige tusinde hjemløse ud af byen, så er der stadig enorm forskel på indkomstforholdene fra det ene gadehjørne til det næste. Store housingprojekter med højhuse i 20-25 etager med meget socialt belastede borgere kunne ligge i få minutters gåafstand fra rækkehuse som kostede 10-20 millioner kroner.

Dagen bød også på en rundvisning på stationen, som mildest talt ikke var særligt prangende efter danske forhold, men som det forekom mig er standarden i NY. Stationen blev opført i slutningen af 1800 tallet og det bar den præg af i alt fra toiletforhold til personalerum og detentioner. Dette rykkede dog ikke ved den gode stemning, der var blandt kollegaer og man kom hinanden ved som venner både i arbejdstid og fritid. Jeg blev præsenteret for alle jeg mødte på politistationen og fortalte kort om min baggrund for at komme forbi. Alle var nysgerrige og delte gerne badges og mønter eller lignende souvenirs, så det kan klart anbefales af have uniformsmærker, caps eller andre ting med til bytning.

Alt i alt en spændende oplevelse, som jeg kun kan anbefale andre, uanset om man skal til NY, Miami, LA eller andre steder i USA.